

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/32/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613010426
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7613010426.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanej S. A. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obhajcu obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/94/2013 zo dňa 29. 11. 2013 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 28. apríla 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obhajcu obžalovanej Viktórie A..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/94/2013 zo dňa 29. 11. 2013 bola obžalovaná uznaná vinnou z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. pre skutok, ktorý mala spáchať tak, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci marec 2008 do 14. 3. 2008 sa s obžalovaným O. M. a odsúdeným A. A. zdržiavala v rodinnom dome č. XXX v Žakarovciach patriacom H. A., do ktorého vošla cez rozbitú sklenenú výplň okna kúpeľne a následne do iných priestorov domov, kde bola aj dňa 14. 3. 2008 poškodenou H. A., nar. XX. 5. XXXX, bytom R. XXX, nájdená.

Bol jej za to podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. jej súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú H. A., nar. XX. 5. XXXX, bytom R. XXX s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obhajca obžalovanej priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 29. 11. 2013. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že obžalovaná nespáchala trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., nakoľko nenaplnila znaky trestného činu a to ani jeho objektívnu a ani subjektívnu stránku. Podľa jeho názoru obžalovaná nemohla vedieť, že vniká a zotráva v dome neoprávnene, nakoľko syn poškodenej ju ubezpečil, že matka - poškodená vie o tom, že je u nej syn a predsa ako syn si môže obžalovanú zavolať domov. Vstup cez okno vysvetlil tým, že stratil kľúče od dverí domu a v čase vstupu obžalovanej sa syn poškodenej Peter A. spolu s O. M. zdržiavali v dome už najmenej dva dni. Má za to, že obžalovaná nemohla konať v úmysle nezákonného vstupu do domu poškodenej, nakoľko išlo o návštevu A. do domu jeho matky, na základe pozvania samotného A., ktorý ju ubezpečil, že matka o jeho prítomnosti, ako aj o prítomnosti M. vie. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd obžalovanú spod skutku uvedenom v obžalobe oslobodil.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie ako konanie proti ušlému, za prítomnosti ustanoveného obhajcu.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí krajského súdu v celom rozsahu zotrval na písomne podanom odvolaní a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obhajcu ako nedôvodné.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovanej S. A..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaná sa dopustila konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu, vykonaného dokazovania, vrátane znaleckého dokazovania a napadnutého rozsudku sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že bolo nepochybne preukázané, že obžalovaná S. A. sa nachádzala v dome poškodenej H. A., čo napokon nepoprela ani samotná obžalovaná. Spôsob vstupu obžalovanej do domu poškodenej bol preukázaný tak výpoveďou poškodenej, ako aj jej syna - A. A., ktorý nemal od domu kľúče a ani v dome sa náhradné kľúče nenachádzali. Krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že zo samotného spôsobu vstupu obžalovanej do domu cez okno v kúpeľni je zrejmé, že obžalovaná bola uzrozumená s tým, že svojím konaním môže spáchať trestný čin porušovania domovej slobody. V tomto smere tvrdenie obžalovanej, že do domu vošla cez vchodové dvere považoval aj krajský súd za účelové, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, keďže tak výpoveďou poškodenej, ako aj jej syna bolo jednoznačne preukázané, že vchodové dvere boli zamknuté.

Okresný súd tak správne uzavrel, že obžalovaná svojím konaním naplnila tak po subjektívnej, ako aj objektívnej stránke skutkovú podstatu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., keďže neoprávnene vnikla do obydľia iného, neoprávnene tam zotrvala a čin spáchala s najmenej ďalšími dvoma osobami. Stav vykonaného dokazovania zodpovedá aj vyhodnotenie konania obžalovanej v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b/ Tr. zák., keďže vedela, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu domovej slobody vlastníka, či užívateľa nehnuteľnosti a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzrozumená.

V súlade s vykonaným dokazovaním zároveň okresný súd nekvalifikoval konanie obžalovanej aj ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Nepochybil okresný súd ani vo výroku o treste, ktorým vychádzajúc zo zásad uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák. za existencie jednej poľahčujúcej okolnosti, uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ktorý považuje aj krajský súd za trest spĺňajúci všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania nezistil krajský súd žiadne pochybenie ani vo výroku o náhrade škody, ktorým okresný súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

To boli dôvody, pre ktoré odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.